

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

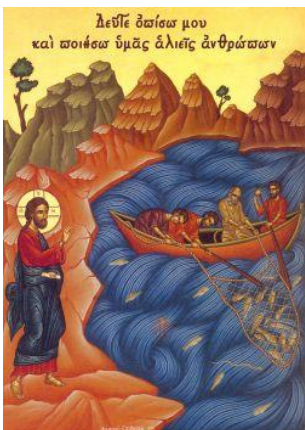
Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019. Α' ΛΟΥΚΑ

Φωκά ιερομάρτυρος επισκόπου Σινώπης, Φωκά Του κηπουρού, Ισαάκ και Μαρτίνου των μαρτύρων.

Έτος 12^ο Τεύχος 545

**Κυριακή Α' Λουκά – Κήρυγμα στο ευαγγέλιο της ημέρας
μητροπολίτου Αντινόης Παντελεήμονος**

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Απόστολος Πέτρος και οι λοιποί των Αποστόλων έμειναν εκστατικοί στην άγρα των ιχθύων. Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός ζήτησε να καθίσει στη βάρκα του Πέτρου και δίδασκε απ' εκεί τον λαό. Οι υπόλοιποι εργάσθηκαν σκληρά όλη νύκτα, αλλά χωρίς αποτέλεσμα και προσπαθούσαν να τακτοποιήσουν τα δίκτυα τους. Στο πρόσταγμα του Κυρίου να χαλάσουν τα δίκτυα, ο Πέτρος έριξε ξανά τα δίκτυα και τότε είδε την ευλογία του Θεού, διότι «τούτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλήθος ιχθύων πολύ» (Λουκ. 5:6). Η υπακοή στο θείο Θέλημα είναι η πρωταρχική φροντίδα του ανθρώπου. Ο θεοσεβής άνθρωπος αγωνίζεται να συμβαδίσει με τις θείες εντολές. Με την υπακοή στο θείο Θέλημα ο άνθρωπος ταυτίζει το δικό του θέλημα προς το θέλημα του Αγίου Θεού.

Ο Απόστολος Πέτρος πάνω στη δύσκολη ώρα της απογοήτευσης και κατάθλιψής του υπάκουσε τον Χριστό. Το αποτέλεσμα ήταν προφανές. Ο Θεός ευ-

λόγησε τις προσπάθειες όλων εκείνων που εργάσθηκαν με τιμιότητα. Στις καθημερινές μας προσπάθειες υπάρχουν στιγμές, που αισθανόμαστε ότι είμεθα μόνοι, εγκαταλελειμμένοι και ίσως προδομένοι από τους γύρω μας ευρισκομένους ανθρώπους. Πολλάκις δε αισθανόμαστε την απογοήτευση να κυριαρχεί στην καρδιά μας, όταν οι ελπίδες και οι προσδοκίες μας δεν φέρνουν το ποθούμενο. Πόσες φορές δεν στραφήκαμε προς τον Θεό, αλλά δεν είδαμε κάποιο αποτέλεσμα; Μήπως ο Θεός δεν εισάκουσε τις προσευχές μας; Μήπως αναπαύεται στην ουράνια Του Βασιλεία και δεν επιδεικνύει κάποιο ενδιαφέρον για μας; Όχι, βέβαια! Η απάντηση σ' αυτές τις ερωτήσεις βρίσκονται στο ότι δεν πρέπει μόνον να στρεφόμεθα στο Θεό με πίστη, αλλά θα πρέπει να μάθουμε να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας στο Θεό.

Ο Απόστολος Πέτρος όχι μόνον αποδέχτηκε τον Χριστό στην εργασία του, αλλά έδειξε απόλυτη υπακοή στο πρόσταγμα του Διδασκάλου. Χωρίς δεύτερη συζήτηση έριξε τα δίκτυα στα ρηχά νερά της λίμνης της Γεννησαρέτ. Και γι' αυτή την υπακοή του ο Θεός ευλόγησε την εργασία του. Πόσες φορές συνέβη στη ζωή μας το γεγονός ότι δεχτήκαμε τον Χριστό, αλλά δεν είμαστε υπάκουοι στο θέλημά Του; Πόσες φορές είπαμε ότι πιστεύουμε στον Κύριο, αλλά δεν κατεβάλαμε τις ανάλογες προσπάθειες για να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας ενώπιον Του; Πόσες φορές δεν προσευχηθήκαμε στο Θεό, αλλά δεν μάθαμε να Τον εμπιστευόμαστε με όλη μας την καρδιά; Πόσες φορές βρεθήκαμε σε δύσκολες περιστάσεις και ζητήσαμε την θεία βοήθεια και συμπαράσταση, αλλά στην πραγματικότητα δεν πιστέψαμε στη θεία Πρόνοιά Του; Πόσες φορές πιστέψαμε ότι ο Θεός ως διά μαγείας θα επέμβει και θα εκπληρώσει τις επιθυμίες μας; Τέλος, πόσες φορές ενώ βλέπομε τα αποτελέσματα της θείας επεμβάσεως, πιστέψαμε ότι είναι καρποί των δικών μας προσπαθειών;

Ο Απόστολος Πέτρος ευλογήθηκε, διότι έδειξε υπακοή στον Χριστό. Οι ευλογίες του Θεού ήλθαν ως αποτελέσματα της υπακοής του Πέτρου στο θείο Θέλημα. Το θαύμα στη Γεννησαρέτ ήλθε εξ αιτίας της πιστότητας του Πέτρου. Ο Πέτρος, ως έμπειρος ψαράς, γνώριζε καλά ότι δεν μπορούσαν να υπάρχουν ψάρια στα ρηχά νερά της λίμνης. όλη νύκτα εργάσθηκε με τους συνεργάτες του και όμως δεν πιάσανε τίποτε απολύτως. Αλλά, έδειξε υπακοή στα λόγια του Κυρίου και χάλασε τα δίκτυά του. Προς χάρη του Κυρίου δεν δίστασε, δεν είπε «χάνομε τον καιρό μας». Υπάκουσε και εμπιστεύθηκε τα λόγια του Κυρίου.

Όλοι, σήμερα, εργαζόμαστε σκληρά. Όλοι τρέχομε και αγωνιζόμαστε για να βγάλομε το καθημερινό, τον «άρτον ημών τον επιούσιον». Αλλά, πόσες φορές έχομε αποτύχει; Εργάζεται κανείς τόσα χρόνια, αλλά στο τέλος βλέπει τα πάντα να καταρρέουν. Και αυτό γιατί; Μήπως είναι εξ αιτίας έλλειψης εξυπνάδας, ή ενδιαφέροντος, ή κακών ανθρώπων; Όλα αυτά είναι πιθανά, αλλά η κυρία αιτία είναι η έλλειψη αληθινής πίστης και εμπιστοσύνης στο Θεό. Στις μέρες μας ο άνθρωπος έμαθε να εμπιστεύεται μόνον τον εαυτό του και όχι τον Θεό. Ο

σύγχρονος άνθρωπος δεν έμαθε να παραδίδεται εξ ολοκλήρου στη θεία Πρόνοια με αληθινή πίστη.

Η έλλειψη της πίστης είναι μία πνευματική ασθένεια της σύγχρονης κοινωνίας. Η έλλειψη της πίστης φέρνει ως αποτέλεσμα της την έλλειψη της προσευχής και την περιπλάνησή μας μακράν του Θεού. Η έλλειψη της πίστης είναι η αιτία της ανυπακοής μας προς το θείο Θέλημα και Εντολές. Η έλλειψη της πίστης είναι η αιτία της απιστίας προς τον Θεό. Η έλλειψη της πίστης είναι η αιτία που άνθρωπος στρέφεται προς το κακό και την αμαρτία.

Αγαπητά μου παιδιά, εάν θέλομε τις ευλογίες του Θεού στα σπίτια μας, στις εργασίες μας, στη ζωή μας, τότε, εμείς οφείλομε να στραφούμε σ' Αυτόν, να υποκλιθούμε ενώπιόν Του και να δείξουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στη θεία Πρόνοιά Του. Οφείλομε να μιμηθούμε το παράδειγμα του Αποστόλου Πέτρου. Ας δείξομε πίστη και εμπιστοσύνη προς τον Κύριο μας Ιησού Χριστό. Ας εφαρμόσομε τις Εντολές του Ευαγγελίου. Ας φανούμε αντάξιοι της κλήσεως μας, ως μαθητές του Διδασκάλου Χριστού. Αυτός ο τρόπος ζωής θα επιφέρει επάνω μας τις ευλογίες του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος της σωτηρίας.

Άγιος Φωκάς ο κηπουρός

Ο Άγιος Φωκάς καταγόταν από την Σινώπη και τα μοναδικά υπάρχοντα του ήταν ένας κήπος που καλλιεργούσε με μεγάλη επιμέλεια. Το εισόδημα του από τον κήπο, ήταν πολύ μικρό. Καθώς όμως ήταν πολύ οικονόμος και ολιγαρκής στις ανάγκες του, μπορούσε πάντοτε να διαθέτει κάτι για τους φτωχούς.

Ο Άγιος Φωκάς μελετούσε με ευχαρίστηση τα Ιερά βιβλία. Έλεγε μάλιστα σ' εκείνους, που τον έβλεπαν να μελετάει, ότι και η ψυχή μας είναι κήπος, που χρειάζεται την περιποίηση της, για να μη βγάζει αγκάθια και τριβόλια. Αλλά ο κηπουρός Φωκάς, ήθελε και όλες οι ψυχές να είναι κήποι πνευματικοί. Γι' αυτό λοιπόν, όπου μπορούσε, συντελούσε στον καθαρισμό και την καλλιέργεια τους. Και ενώ πουλούσε τα λαχανικά και τα φρούτα, έλεγε συγχρόνως και λόγια μεγάλου πνευματικού κέρδους. Έτσι δεν ωφελούσε μόνο τους χριστιανούς, αλλά πολλές φορές κέρδιζε και τους απίστευτους. Εκείνη την εποχή είχαν κηρύξει, οι ειδωλολάτρες διωγμό κατά των Χριστιανών. Μαθεύτηκε, λοιπόν ότι και ο Φωκάς ο κηπουρός ήταν Χριστιανός και αμέσως οι άρχοντες έστειλαν στρατιώτες για να τον συλλάβουν.

Επειδή το σπίτι του Αγίου ήταν κοντά στην πύλη του κάστρου που επικοινωνούσε με το λιμάνι, είχε αρκετά συχνά φιλοξενούμενους, άλλοτε ξένους ταξιδιώτες, άλλοτε φτωχούς. Έτσι δεν γνώρισε τους στρατιώτες και τους περιποιήθηκε σαν ξένους. Αφού πέρασαν μερικές ημέρες τους ρώτησε τι σκοπό είχε το ταξίδι τους. Εκείνοι υποχρεωμένοι από την φιλοξενία του φανέρωσαν το μυστικό, ότι ζητούν τον Φωκά τον Χριστιανό για να τον αποκεφαλίσουν. Του είπαν μάλιστα ότι θα του χρωστούσαν μεγάλη χάρη αν τους τον φανέρωνε.

Χωρίς να χάσει καθόλου το θάρρος του, ο Άγιος Φωκάς, βγήκε από το σπίτι του για να σκάψει και να ετοιμάσει τον τάφο του και την επόμενη μέρα φανέρωσε στους στρατιώτες ποιος είναι. Οι στρατιώτες, έμειναν κατάπληκτοι και ντροπιάστηκαν, γιατί με τόση αγάπη είχαν φιλοξενηθεί από τον Άγιο Φωκά. Ο Άγιος κατάλαβε την δυσκολία τους και τους είπε να μην διστάσουν και να εκτελέσουν τις διαταγές που είχαν διότι δεν ήταν αυτοί υπεύθυνοι για τον φόνο αλλά εκείνοι που τους έστειλαν. Με τέτοια λόγια έπεισε τους στρατιώτες να τον αποκεφαλίσουν. Οι Χριστιανοί έκτισαν στον τόπο του αποκεφαλισμού εκκλησία μεγαλοπρεπή και έβαλαν το σεπτό λείψανο του Αγίου Μάρτυρος, που έγινε πηγή παρηγοριάς για τους θλιβομένους και θεραπείας για τους ασθενείς.

Όταν κινδύνευσε η πατρίδα του, η Σινώπη, από πείνα χάρις στην προστασία του Αγίου βρέθηκε σιτάρι. Φανερώθηκε αρκετές φορές και σε ναύτες που κινδύνευαν να καταποντισθούν στο πέλαγος και τους έσωσε από πνιγμό. Άλλοτε πάλι φάνηκε νύχτα και ξύπνησε τον πηδαλιούχο λέγοντας του να είναι έτοιμος, γιατί θα ξεσπάση τρικυμία. Άλλες φορές τον έβλεπαν οι ναύτες σε μεγάλες θαλασσοταραχές να βοηθά πότε στα σχοινιά, πότε στα πανιά ή άλλοτε να προστατεύει το πλοίο, για να μην πέσει σε ξέρα ή σε βρόχους. Έτσι γεννήθηκε στους ναύτες η συνήθεια να έχουν τον Άγιο Φωκά ομοτράπεζο. Όταν, λοιπόν καθόντουσαν στο τραπέζι αγόραζε ένας από τους ναύτες το μερίδιο του Αγίου, την άλλη ημέρα το αγόραζε άλλος και έτσι συγκέντρωναν χρήματα, τα οποία, όταν έφθανε το πλοίο στον προορισμό του τα μοίραζαν στους φτωχούς.

Αλλά και οι θεραπείες που έκανε ο Άγιος είναι πολλές. Σ' άλλους παρουσιάζονταν στον ύπνο, σ' άλλους ενεργούσε αόρατα. Έτσι ο ασήμαντος και ταπεινός κηπουρός Φωκάς αξιώθηκε λόγω της αρετής του να θαυματουργεί και να τιμάται από τους Χριστιανούς.